

nekaj let 150 fl., je novi g. župan koj rekel, da on ne more za ta znesek županovati, ampak mora se mu pustiti znesek, kakor ga je dobival kot pisar, namreč 300 fl. To se mu je tudi privolilo. Človek bi menil, da je g. Kosoll, ki je z g. Kadom zamenil županstvo za mesto občinskega pisarja, tudi zamenil plačo. Pa to ni tako. Pisarija g. Kosolla ni bila toliko vredna, kakor ona g. Kada, ter so mu vsled tega plačo pisarja od 300 fl. na 240 fl. znižali. To pa vse zavoljo dobrega in umnega gospodarstva. Ker se je zvišala županu služba za 150 fl., zato se je morala pisarju znižati za 60 fl., ter je občina vsako leto z zneskom za 90 fl. več obložena, kakor prejšnja leta. Če dobimo pri predstoječih volitvah zopet takega in enakega župana, bomo morda zopet čast imeli v občinski žep seči ter novemu županu s stotnjakom pripomoči.

Od sv. Lovrenca na k. ž. (Raznoterosti) V tukajšnji steklarni so nehali izdelovati stekleno robo in dotični delavci so se podali v druge kraje iskat dela in kruha. Delavci so bili večinoma Nemci, pa bili so poštene in mirni, ter so se vedno in povsod toliko čedno obnašali, da se niso o njih nikake pritožbe slišale, temveč so jih vsi okoličani prav spoštovali in jih bodo radi tega v dobrem spominu ohranili. Vse drugače pa se vedejo nekateri kovači v tovarnici za srpe in kose. Kot trdi Nemci, ki so od vseh vetrov prišli semkaj iskat zasluzka, poznajo in čislajo le zveličavno Bismarkijo, vse drugo jim je zoperno, najbolj pa seveda Slovenci in njih jezik, katerega toraj tudi smrtno sovražijo. Vse to prav jasno priča njih obnašanje po krčmah in drugod. Kjerkoli pridejo z domačimi v ožjo dotiko, takoj jih začnejo zbadati z besedami, ki nikakor ne pričajo o tisti visoki omiki, katero si ti ljudje tako radi svojijo. V dokaz navedemo le to, da so pred nekaterimi tedni v neki tukajšnji krčmi dva človeka domačina hudo pobili. Ko je eden teh že ves omamljen ležal na tleh, bili so ti omikanci še vedno po njem ter kričali: „Crkni slov. pes!“ Umé se, da se bodo morali radi tega pred sodiščem zagovarjati. Ker ti ljudje bolj častijo Bismarka, kakor pa Boga, zato jih vidiš tudi v cerkvi le poredkoma. O binkošti, ko so tukajšnji prijazni trg pohodili vseučiliščniki iz Gradca, bili so zopet kovači med tistimi, ki so nameravali kaliti mir in red in bi bili to gotovo storili, ako bi jim gg. orožniki tega ne bili zabranili. Da sta bila v njihovi družbi tudi znana sloveča obč. svetovalca, to si lahko vsak misli. Eden od teh si je rane na licu ravno že toliko pocelil, da se je zamogel zopet svojim zvestim tovarišem pridružiti. No, mi mu to veselje prav iz srca privoščimo! Pa še tretjega jako hudega sršena ne smemo pozabiti in to tem manje, ker ima on sedaj pri takih rečeh

vedno eno glavnih ulog in to je neki barantač, ki je baje iz Celja semkaj priromal in sedaj tukaj med drugim tudi z nemško kulturo krošnjari. Pa naši ljudje so trdovratni in za to preperelo blago celo nič ne marajo. Ako njegovo drugo blago ni boljše, kakor je to maslo in pa tisti jezik, v katerem je neki cenik razposlal, tedaj smo prepričani, da ljudje v njegovo barantavnico ne bodo preveč tiščali, temveč bodo rajši kupovali pri tistih trgovcih, ki vse ljudi enako spoštujejo. Temu barantaču zvesti spremljevalci so nekateri brezposleniki, prave ničle, o katerih ljudje le toliko vedó, da mnogo draga časa Bogu pokradejo. Sicer se pa ta družba, zlasti po krčmah prav imenitno nosi in vede, ter svojo visoko omiko kaže s tem, da uganja prav neslane burke, katerih so ljudje že do grla siti. Mi vsakemu pustimo svoje prepričanje; le to je graje vredno, ako postane ono vir grdih sirovosti, razdražb in nepotrebnih prepиров. Zato bi pa tudi želeli, da bi tovarniški gospod na svoje delavce vsaj toliko upljal, da ne bodo po nepotrebnem okoličanov dražili in jih zavoljo narodnosti in jezika zasramovali. To si vendar lahko vsak misli, da tukajšnji prebivalci zavoljo nekaterih kovačev, ki so danes tukaj, jutri tam, svojega jezika ne bodo opustili, še manj pa se navdušili za veliko Prusijo, temveč ostanejo vedno, kakor vrli Slovenci, tako tudi zvesti avstrijanci.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Na Dunaji je poleti malo višje gospode; kdor le more, poda se v kako kopališče ali pa na kmete. Naravno je torej, da je v tem času vse bolj tiho, kar se tiče politike. Ali Dunaj mora imeti svojo „gonjbo“ in ker ni druge, velja pa ona Čehom. Bila je v enem tednu v neki cerkvi česka pridiga in hajdi, ako gre kaj vere judovskim novinar, celo mesto nad dotičnega župnika, češ, da je taka pridiga kuga za nemško mesto. — Minister zunanjih zadev, grof Kalnoky, se je podal v Ischl k svitlemu cesarju. — Gradec ima sopot premalo denarja ter mu je treba 1½ milj. vzeti na posodo. Na dolgove se pač zastopijo ti liberalni mestni očetje! — Kakor se javlja, snide se štaj. dež. zbor koncem meseca avgusta. — Koroški dež. odbor nasvetuje obč. zastopom, naj naložijo obč. davek na žganje. S tem meni, da se s časom zniža strahovito pitje žganja po deželi, vladi pa taka priklada ni po volji. — Obč. zastop v Guštanji je prišel vsled zadnjih volitev v roke katoliških, narodnih mož. Hvala Bogu! — Tujcev je po vsem Koroškem še precej, toda ne po vsem na srečo domačih ljudi. — V Ljubljani je prisegel v ponedeljek novi župan, P. Grasselli, sedaj že v tretje izvoljen, vpricho

dež. predsednika. Vršilo se je to prav slovesno. — Vodovod dobi Ljubljana, t. j. vodo napeljejo iz bližnjih gorá po cevéh v mesto. To stane sicer veliko denarja, toda za Ljubljano je potrebno, ker nima doma zdrave vode. — V 1. razred c. kr. gimnazije se je v Ljubljani koncem tega šolskega leta oglasilo 163 v slovensko in 37 v nemško vzporednico. — Na srednjih šolah v Gorici poitalijanijo slov. dijake blizu enako, kakor jih ponemčijo pri nas. Pri nas velja „itsch“, tam pa „ig“ za slov. „ič“ in iz Slovenca je Nemec ali Lah h kratki gotov. — Slavnost v proslavo svetlega cesarja v Kojsem je bila velika in je bilo tudi iz Gorice veliko gostov pri njej. — V okolici Trsta klatijo se judovski barantači ter ponujajo slabo blago za dober denar na obroke. Naj jim vsak kmet pokaže — vrata! Ponudba, da se plača lahko po malem, po mesecih je vabljava, toda veliko je v njej goljufije. — Dalmatinski dež. zbor ima te dni svoje posvetovanje. hrv. stranka ima večino. Viharja še doslej ni bilo, da-si Lah težko trpijo to, da jih je manjšina. — Hrvatje niso nič kaj zadovoljni s svojim banom. Khuen-Hedervaryjem. Prav po gostem se že sliši: „Hedervary sve pokvari.“ — Jeseni pride nemški cesar na Ogersko ter bode gost svetlega cesarja v graščini Gödölö, nekaj ur od Pešte. Madjarju bije vsled tega žila za veliko hitreje. —

Vunanje države. Najbolj obrača svet oči v teh dneh na shod nemškega cesarja in pa ruskega carja v Petrovem dvorci. Cesar pojde tudi v Peterburg, glavno mesto velike Rusije. Nihče ne dvomi, da pomeni ta shod spoprijazenje dveh velikih držav, ki ste si doslej bili navskriž. — Bolgarija zavživa sedaj kolikor, toliko mir, toda ta mir lahko se naglo spremeni v najhuji vihar, kajti ministri kneza Ferdinanda niso si med seboj nič kaj dobri in vsak si išče stranke, ki mu naj primore, ako pride v stisko pri svojih tovariših. — Turčija je sklenila pogodbo z Anglijo. Vsled nje ima Anglija pravico v Sudskem zalivu, da nastavi v njem postajo za premog. Le-ta zaliv je imeniten v sredozemskem morji in Anglija dobi s tem sopet več moči v le-tem morji. — Srbski kralj je dosegel, kar je hotel, te dni so mu pripeljali kraljeviča. Vzeli so ga kraljici ter so ga kralju izročili v Pešti. Pravi se, da je za kralja sila imenitno to, da ima kraljeviča pri sebi, češ, da bode sedaj konec rovanja zoper njega. Kraljica Natalija biva sedaj na Dunaji, ali v par dneh poda se v Pariz in od ondod v Rusijo. Kaj bode iz tega? Kraljica ima veliko prijateljev, morebiti več, kakor kralj Milan. — V Italiji se misli, da še pride nemški cesar letos tje, najrajši, če v Rim. To pa ostane brž ko ne le želja. — Po celem Italiji imenuje vlada župane, ne pa, da si jih volijo obč. zastopi sami. Zakaj tako? Ker bi sicer večina županov bila udana

sv. Očetu, ali to ne velja, dokler je vlada v rokah freimaurerskih mož. — Francoski general Boulanger se je stepel, čemo reči, imel je dvoboj z ministerskim predsednikom Floquetom in je dobil precej hudo rano na vratu. Za dalje časa je general potisnjen s tem v kot. — Pri velikem obedu, ki ga je dala vlada županom v nedeljo na Martovem polji pri Parizu, še je bilo precej mirno, treba je bilo le kacic 80 djati pod ključ. — Po vsem Irskem so brali te dni v kat. cerkvah s prižnice pismo sv. Očeta, v katerem sv. Oče prepovejo kat. Ircem, da si branijo z orožjem svoje pravice. — V srednji Ameriki se je unel vhod v rudnik pri mestu Capetowen. V rudniku je bilo 800 delalcev, dobro polovico so jih rešili, ostalih pa bode težko kateri ušel smrti. — V Washingtonu, glavnem mestu zaveznih držav severne Amerike, zida se kat. vsučilišče. Zanj je dala koj s kraja neka gospa 300.000, sedaj pa nek gospod 100.000 dolarjev. To so pač bogati in vrli kat. ljudje!

Za poduk in kratek čas.

Zlatomešnik sv. oče Leon XIII. in slov. rimski romarji.

(Dalje.)

Ako človek večer ne opravi, kar bi moral, potem mu drugo jutro na vse strani čas tesno hodi. Zato toto jutro tudi jaz nikdar nisem mogel opraviti, in moji tovarši so že jezni pred vrati stali in na-me čakali ter pošto za pošto po me gori v izbo pošiljali. Ko slednjič vendar stopim med nje na ulico, so me kar nabadali s svojimi očmi, in najhuji med njimi me tudi z jezikom precej oestro mahne. Jaz pa sem obmolknul. In ker morata vedno dva biti, če se hočeta kregati, je slednjič tudi tovariš molčal.

Ko se vsedemo na voz, smo si bili zopet že dobri prijatelji. Dobre pol ure vožnje na južni strani mesta stoji cerkvice na tistem mestu, kjer sta sv. apostola Peter in Pavel vzela slovo za toti svet, in od koder so ju potem vlekli v smrt — vsakega na drugi kraj —, sv. Petra na hrib Janikul, da ga križajo, a sv. Pavla doli v močvirnato dolino, da ga ob glavo denejo.

Na grobu sv. Pavla stoji druga glavna rimska cerkev — prekrasna bazilika. Ko sem zunaj gledal zidovje, ni se mi še sanjalo, da bi bila to slavna cerkev sv. Pavla, o kateri sem že toliko slišal. Toda kako strmijo moje oči, ko vstopim. Precej mi pridejo na misel besede sv. pisma: Vse veličastvo kraljeve hčeri je od znotraj. Sijajni lesk in blišč mi je kar oči jemal.

Četvero vrst ogromnih stebrov iz vglaje-